

దయ్యాన్ని కాదంటూంటే

బొడ్డు బాపిరాజు

“Your Father burnt to death in the recent
Agra - mandi fire.

Radha Lal ”

ఏప్రిల్ 1 వ తేదీ

కొడుగు—‘మా నాయనో!’

తల్లి—‘మా దేవుడో! దేవుడో!’

“ఇంతలో ఎంత మూడిందిరో ఓ దేవుడో! వరం లేని
పిడుగురో మా నాయనా!”

“పిడుగు తేని మంటే మాఅమ్మా! మానాన్నను మరి
చూడలేమే అమ్మా నాలుక తడి ఆర్పుకుపోతుండే.”

“పోతే నాయనా! మంచినీళ్లు తాగి మళ్లా విడుద్దవు
గానిలే!”

“అమ్మా! నాన్నకు గార్లంటే మాయిష్టమే పడి చచ్చి
పోయేవాడు?”

“నీకు తెలీదుకాని అబ్బాయి! అనాయాసంగా మూడు
పుంజీలు గుంజేపారులో చెప్పకుంటే దిప్పిచేటు మాతల్లా!”

“కడుపునొప్పన్నా వచ్చేది కాదు అమ్మా చేతులారా
సరికొంటు కుట్టించలేక పోయాడే! డబ్బుందిగాని వుత్తి
పిసినారే. ఏంకట్టుకుపోయాడు?”

“ముక్కుపుడకరాయి నీరు దిగితే తీయింపేవాడు
కారులా! ఇంకా ముక్కుపుడక లెదుకురా! నేను ఔధవ
ముండ నాతానురోయో!”

“ప్రాస్తున్నే లేవంగానే ఎదురుపడకే పనిచెడుతుంటే
మాయమ్మా!”

“అంతా వస్తున్నారు బిగ్గరగా ఏడవరా నాయనా!
మాదేవుడో! దేవుడా! దేవుడా!”

“మా నాయనో! నాయనా!”

“మాయదారి మాదేవుడో!”

“నాయనా! ఒక్కసారి వచ్చి పలకరింపరాదా!
పోసితే ఇకనుంచి తప్పకుండా బడికెళ్తాలే! కొట్టినా
ఏడవనా!”

“మాదేవుడు మాయమయ్యాడండోయ్! మొద్దు
మెఖాల కొరికలు తీరిన అండోయ్! నేనింక బరక
నండోయ్ మా నాయనా! తండ్రి లేని బిడ్డవురో!”

“ఇనప్పెట్టి తాళాలెక్కడే!”

“దాశాణ్ణే! బుడిచెంబులో పెట్టి మూలింటి గూట్లో!
ఇంకా రాగం రాచ్చు మాదేవుడో! దేవుడా!”

అందరూ “ఊరకొండల్లా ఒకటేగుక్క తిప్పుకో
కండా ఏడుస్తున్నారు. కొంచెంసేపు మాటల్ చెప్ప
కొండి మిమ్మల్నే! ఆగమంటూంటే. పాపం ఇంటికి
నిండుగావుండేవాడు ఆ బొజ్జ మనిషికి అందం తెచ్చేది—”

“మాయదారి బొజ్జ ఎంతేనా బాగుండేదండోయ్!
వేసంకాలంలో గంధపుచెక్కంతా అరిగిపోయేదం
డోయ్! మా మెత్తనిబొజ్జ దేవుడా!”

“పరుపుకంటే మెత్తనిబొజ్జ మానాన్నదీ! తొక్క
మనసయ్యేది మా నాన్నా!”

“ప్రభాహ్మల్ని పిలిపించండోయ్! మా చిట్టిబాబు
కర్మచెయ్యాలి! శవాన్నికూడా చూడకపోతిమిరా దేవు
డా! ఆయనకు జరిమళ్ల కండవా మాయిష్టమండోయ్.”

“పోసితేఅమ్మా! నేనా కండవా కప్పకునే కర్మ
చేస్తాలే! ఇంకేం వూరుకో!”

“అందరూ బారారు నెమ్మదిగా. అరుగో ప్రభాహ్మడు
వస్తావున్నాడు. చాల్ల ఏడవకపోయినా ఘరవాతేదు.”

“తక్కువకర్మలో ముగించమనాలి. లేకపోతే పిప్పి కీల్చేస్తారు. రసంకూడా కాను”

“మా - దేవు - డూ! దేవు—”

“మా—నా—య—నా—”

చంచయ్యశెట్టి ఎంత ధనవంతుడో అంత పిసినిగొట్టు. ధనానికి మించిందికాదు ప్రాణం. వృత్తికరోడా. పెద్ద వ్యాపారం. ఒక్కొక్కడుకు యంబ్రహ్మ. ఓపెళ్లం దేదె. సాగించాడు రథం చక్రాలేవండా. అన్నం సరిగా తినే వాడు కాదు కర్మకు జడిసి. దాన్ తలగొయ్యా పొట్ట మాత్రం గారీశంకర శిఖరంలా మీదికి చొరచుకొని వచ్చేది. పాదాలు తామరపువ్వులు కావు అల్పిప్పలు. తొడలు చండ్రమొఖరాలు. రొమ్ము గానుగరాయి చేతులు బండకొయ్యలు. మొఖం బూర్లుమాకుడు. పెద వులు చుట్టసీకలు. కళ్లు చింతాకులు. ఇక చాలు. ఇవన్నీ నిలబెడితే చెంచయ్యశెట్టి తయారయ్యాడన్నమాట. మీకు నవ్వుగాని ప్రబంధాల్లో వర్ణించిన నాయకులకింటే బాగుంటాడు. తావేటి చిప్పలు నాగుపాములు అంబుల పొడులుకంటే ఇవి నయమే.

అల్లాంటి చెంచయ్యనే మనవాడు పసుండి అగ్రా శెల్లాడు. అంతే సంగతి మీకు తెలియవలసింది, మేం చెప్పవలసింది. ఆమాటకొస్తే మీరు వినక వినిపించుకోక పోయినా మేం చెప్పవలసిందంటే.

రాత్రి ౧౦ 9-18. ఏప్రిల్ 24

“తలుపు! తలుపు!” (వెబ్బ!)

“2 గుద్దులు టక్, రకా.”

“గొళ్లం - ౧౪౪౪ ౪౪౪౪౪”

ఇంట్లో నిద్రలోనుంచి వులికిపడి లేచాడు కొడుకు.

“అమ్మా దొంగ—నాకు భయమేస్తుండే. అదుగో!

అదుగో!” (“తలుపు! గుద్దు 1, 2”)

“అమ్మా ఎవరో పిలుస్తున్నారే!”

తల్లి కళ్లు నులుముకుంటూ లేచింది.

“ఎవ్వరా! అర్ధరాత్రి పడుకో!”

(“1, 2, 3 4 5, దడదడధా డాధధా!”)

“అ! ఎవరూ... (తలుపు!) అబ్బాయి నిదానించి విన. మీనాయనమాటలా వుంది. కొంచం బాంగురు. ఉ. అంతే నిజంగా అంటే!”

“తలుపు తీసి రావే!”

“అమ్మా దయ్యం! బాబో దయ్యం దయ్యంరా దయ్యం”

“దయ్యమే దయ్యం! దయ్యం!”

“దయ్యం! - ఏమస్తాడు - ఓదయ్యం ఊ—ఏడుస్తాడు.”

“ఇదేం కర్మరా! అమ్మా దగ్గరకొస్తావుందురోయ్ బాబో!” - వంటింట్లోకి వెళ్లి తలుపువేసుకొని కిటికీలోనుంచి చూస్తావుంటారు.

దయ్యం “నన్ను గుర్తుపట్టలేదటరా? దయ్యం అంటారు. మీ దయ్యం ధగ్గింకొను తలుపు తియ్యండి”

“కారం బాగా చేశాంగా దయ్యం! గాయకూడా వండిపెట్టం పొత్తరలో రాగిగానులుకూడా పెట్టాం మళ్లీ ఎందుకొచ్చావ్!”

“నాయనా! దయ్యానిక్కొళ్లు ఎనక్కి తిరిగుంటాయంటారు చూడూ నాకు సరిగా అనటంలేదు.”

“అమ్మా నేనమాటమే. అదుగో మంట. కొరవి దయ్యమే దయ్యం”

“నేను దయ్యాన్ని! కలగంటున్నారా? ఒసేపిల్లా నీక్కూడా గుర్తు చిక్కటంలేదట. అగ్రా ఎల్లి సరిగా నెలన్నాకాలేదు అప్పుడే ఎక్కడ చచ్చానే కర్మకతి! పోనీ నీకు నమ్మకంలేకపోతే ఇట్లా వచ్చి నన్ను ముట్టుకో సీకే తెల్లపది. రా.”

“అమ్మా శెళ్లకే దయ్యం మింగుకుంది. ఇట్లాగే చెప్పకై ముందు. తలుపు తియ్యకేయ్ బాబో! మింగేస్తుందోయ్. చూడుచూడు గుడ్డలా మిటకరిస్తుందో! దయ్యం మమ్మల్ని

వదలిపోవే! ఏకండవా వేసుకోవాలే. బరీకండ్యా మడతపెట్ట
పెట్టెలో పెట్టెస్తావే. మావోలికి రాక, ఏకు కొబ్బరికాయ
కొడ్డారే. ఏపటానికి రోజు సాంప్రాజివత్తులు గుచ్చి శాలి
గిస్తారే—లెంపలు వేసుకుంటాడు—”

“అవున్ రో! నిజమే దగ్గరకెళ్లను బాబు! మాస్తే మన
మనిషి వాలకమేరా! చూడు”

“కొంటె శెధవా! తలుపుతీస్తావా లేదా నాటకమా!
నన్ను చూసి దయ్యం అంటావా?”

“అమ్మయ్యో! ఎట్లా మీదికొస్తుందో! నిజం
దయ్యంవే!”

“ఒసేపిల్లా! తలుపు తీయ్! ఇప్పుడే మెయిల్ దిగి
వచ్చాను. ఇదిగో పెట్టి ఫరువు. ఇంకా నమ్మకంలేదు.
దయ్యం అయితే పెట్టెలావస్తుంది!”

“అమ్మా! నమ్మకే. అవన్నీ వ్ర త్రిమాటలు వ్ర త్రిమాటలు.
మసాలావడియల్లా నవలీమింగేస్తుంది.”

“దయ్యంకాదేమారా! అదుగో పెట్టి పరుపూ చారల
కోటూ అదే అట్టలాడిన కిర్రుచెప్పులు అవే గోరంచు
కండవాకూ డా అదేరా! అన్నీ మట్టుకు అయినవే!”

“దయ్యాలన్నీ సంపాదిస్తాయే! వాటిన్నమ్మగూడదు.
నిజంగా మనిషీలావుంటాయి మాట్లాడతారు అన్నం
తీంటాయి. పడుకుంటాయి బిడ్డల్నికూడా కంటాయి.
ఓసే! దయ్యం, నిజంగా మరి నీవు మానాన్నవే అయితే
తగలబడిపోయి మల్లా ఎట్లా బదికావ్! మరి మాకు
తెలిగ్రాం వచ్చింది.

“తెలిగ్రాం ఏంటి! ఏమొఖం యీ డాచ్చి దాన్ని లాశే—
అ యిదీ ఒలే తెలివితేటలు! మిమ్మల్ని రాధాలాలు హహ
వో “April Fools” ని చేశాడురా! అదీసంగతీ! దిట్ట
మైనవాడేవురా! దయ్యాన్ని కొదవూంటే నమ్మాలా!”

“కొడుకు—“అ మా నాయనే!”
“తల్లి—“అ. అ. మా అయనే!”

ప్రకటనరేట్లు

ఒకసారికి 1 పుటకు	రూ 30—0—0
,, ½ పుటకు	రూ 15—0—0
,, ¼ పుటకు	రూ 7—8—0

వివరములకు:—

“వి నో ది ని” కార్యాలయము

234, గోవిందప్పనాయక్ వీధి, జి. టి. మద్రాసు.